

Suhdekuviot kotonamme

Jotta sinulla on valtaa, sinun on oltava vallan alaisuudessa. Tämä periaate säätelee suhteitamme kotonamme. Kun mies on Kristuksen vallan alla, hänellä on Kristuksen valta. Kun vaimo on miehensä vallan alaisuudessa, hänellä on miehensä valta kotona. Mutta jos vallan ketju katkeaa missään tahansa vaiheessa, valta katkeaa kotona. Tämä on suuri ongelma monissa kodeissa tänään – Amerikassa ja muissa maissa. Vallan ketjussa on katkos, koska yksi ketjun lenkki ei ole paikallaan. Joko mies ei ole Kristuksen vallan alla tai vaimo ei ole miehensä vallan alla. Usein molemmat ovat poissa paikoiltaan. Lopputulos: epäjärjestys, epäharmonia ja kapina.

On olemassa paljon opetusta naisen alistumisesta kotona. Monet kristityt naiset ovat pahoillaan tästä opetuksesta, koska he tuntevat, että se viittaa siihen, että he ovat ”alempiarvoisia”. Mutta se kumpuaa perusväärinkäsityksestä miehen/vaimon suhteesta.

Jeesuksen ja Hänen Isänsä suhde

Jeesus sanoi kolme asiaa suhteestaan Isäänsä, jotka kaikki ovat verrattavissa täysin vaimon ja miehen väliseen suhteeseen. Ensiksi Hän sanoi: ”Minä ja Isäni olemme yhtä” (Joh. 10:30). Oli täydellinen yhtenäisyys Jeesuksen ja Hänen Isänsä välillä. Koska Jeesus oli yhtä Isänsä kanssa, Jeesus oli myös yhdenvertainen Isänsä kanssa. Filippiäiskirjeessä 2:6 kerrotaan, että Hänellä oli jumalainen oikeus olla ”yhdenvertainen Jumalan kanssa.” Hän oli Jumala.

Samaan tapaan mies ja vaimo ovat yhtä. Raamattu kertoo meille, että he ovat ”yhtä lihaa” (Genesis 2:24; Matt. 19:5-6). Henkilön jokin ruumiinosa ei voi olla ”alempiarvoisempi” johonkin toiseen jäseneseen verrattuna; kaikki henkilön ruumiinjäsenet samanarvoisia. Vaimon alistuminen miehelle ei millään tavalla viittaa alempiarvoisuuteen tai vähempiarvoisuuteen, koska kirjoitukset selvästi osoittavat, että Jumala pitää miestä ja vaimoa samanarvoisina Kristuksen ruumiissa (Gal. 3:28).

Toinen asia, jonka Jeesus sanoi suhteestaan Isäänsä oli se, että Jumala vaatii ”että kaikki miehet kunnioittavat Poikaa samalla tavalla kuin he kunnioittavat Isää” (Joh. 5:23). Isä itse on kunnioittanut Poikaa asettamalla koko luomakunnan Hänen jalkojensa alle (Efes. 1:22). Isä pitää siitä, että saa kunnioittaa Poikaa (Fil. 2:9-11). Hän pitää siitä, että saa nostaa Hänet ylös ja asettaa kaikki asiat Hänen alaisuuteen. Ei ole mainittu sanaakaan siitä, että Isä alentaisi Poikaansa tai yrittäisi ottaa enemmän kunniaa kuin Hänen Poikansa. On Isän halu, että hän saa kunnioittaa, ylentää ja perustaa Jeesuksen kaiken luomakunnan yläpuolelle.

Miehen asenne vaimoonsa tulisi heijastaa Isän suhdetta Jeesukseen. Miehen tulisi iloita saadessaan kunnioittaa ja nostaa vaimoaan. Hänen tulisi tehdä kaikki voimiensa rajoissa, että saisi vaimonsa tuntemaan olevansa kunnioitettu, arvostettu ja ylistetty. Isä Jumala ei siedä vähäisintäkään epäkunnioituksen tarjousta Jeesusta kohtaan – ja vielä vähemmän osoittaa itse sitä! Miehen asenne vaimoaan kohtaan tulisi olla tismalleen samanlainen. Vaimon ei pitäisi joutua etsimään omaa kunniaansa tai perustamaan omaa asemaansa. Miehen pitäisi tehdä tämä hänelle. Tällä tavalla kaikki merkit alempiarvoisuudesta on poistettu.

Mitä tapahtuisi, jos me miehet kohtelisimme vaimojamme säännönmukaisesti tällä tavalla? Suurin osa heistä varmasti iloiten ja halukkaasti tunnustaisi johtajuutemme. He eivät enää haluaisi taistella huomiosta tai itsenäisyydestä.

Heprealaiskirjeessä 1:3 kirjoittaja kertoo, että Jeesus on ”Hänen [Isänsä] loiston/kunnian kirkkaus.” 1. kor. 11:7 Paavali kertoo, että ”nainen [vaimo] on miehen kunnia.” Tässä jälleen verrataan Isä Jumalan suhdetta Jeesukseen ja miehen suhdetta vaimoonsa. Isä ilmaisee loistonsa Jeesuksen persoonassa. Mies ilmaisee loistonsa vaimonsa persoonassa.

Jos vaimo on levollinen, turvattu ja tyytyväinen, se tuo kunniaa hänen miehelleen. Se osoittaa, että hänen miehensä kohtelee häntä niin kuin pitääkin. Mutta jos vaimo on katkera, katuva, turvaton, se tuo

epäkunnioitusta miehelle. Se osoittaa, että mies epäonnistuu vastuissaan häntä kohtaan. Erittäin tunnetulta saarnaajalta kysyttiin, että oliko joku mies hyvä kristitty. Hänen vastauksensa: ”En tiedä, koska en ole tavannut hänen vaimoan vielä. Kerron sitten kun olen.”

Tämä tuo meidät kolmanteen ulottuvuuteen Isä/Jeesus suhteessa. Jeesus sanoi: ”Minun Isäni on suurempi kuin minä” (Joh. 14:28). Tässä on ilmiselvä paradoksi: Jeesus on tasavertainen Isän kanssa, mutta kuitenkin Hän sanoo, että Isä on suurempi. Jeesuksesta on sanottu, että ”joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen” (Fil. 2:6). Hän ei hakenut huomiota tai valtaa vaan omatoimisesti alisti itsensä Isälleen ja antoi Isänsä täyttää oikeudenmukaisen paikkansa päänä. Pysyessään alisteisessa asemassa Isälleen, Jeesus säilytti yhteyden Jumalaan päänä. Jos hän olisi jättänyt vapaaehtoisen alisteisen asemansa, yhteys Jumalaan päänä olisi katkennut.

Vastaavasti vaikka vaimo on yhtä miehensä kanssa – ja näin ollen myös tasa-arvoinen hänen kanssaan – Jumala kutsuu vaimoa alisteiseen asemaan mieheensä nähden yhteyden ja järjestyksen vuoksi perheessä. Jos nainen kieltäytyy, kodissa tulee katkos yhteyteen ja epäjärjestys sen seurauksena. Tuhannet onnelliset kristityt naiset todistavat, että turvan ja suojan paikka, miestensä vallan alla, on itse asiassa Jumalan suunnittelema turvan ja rauhan paikka.

Kuitenkin tämä asettaa valtavan vastuun vaimolle. Se tarkoittaa, ettei yksikään mies voi todellisuudessa olla kotinsa pää, ellei vaimo myönnä miehensä valtaa. Yksikään pää ei voi toimia ilman sitä kannattelevaa kaulaa; eikä yksikään mies voi toimia kotinsa päänä, ellei hänen vaimonsa vapaaehtoisesti alistu ja tue häntä.

Mitä tapahtuu, jos toinen osapuoli epäonnistuu täyttämään Jumalan säättämän paikkansa kodissa? Vapauttaako se toisen osapuolen vastuusta? Ei! Kummankin osapuolen lopullinen vastuu on Jumalalle eikä toiselle osapuolelle. Kummankin on oltava kuuliaisia Jumalalle eikä toisen osapuolen käyttäytyminen muuta sitä totuutta.

Kuulin kerran edellistä periaatetta sovellettavan elävästi oikeusistunnossa – kyseessä oli ylinopeus. ”Ajoitko sinä yli suurimman sallitun nopeuden?” ”Tiellä oli muita paljon minua nopeammin ajavia autoja”, vastasi mies. ”Sinä et ole vastuussa muista autoista”, vastasi tuomari nopeasti takaisin. ”Sinä olet vastuussa vain siitä autosta, jota itse ajat. Ylititkö sinä nopeusrajoituksen?” Vastentahtoisesti mies myönsi, että kyllä hän oli ylittänyt.

Vastaava pätee miehen ja naisen suhteeseen. Eräänä päivänä ”meidän kaikkien on seisottava Kristuksen tuomioistuimen edessä” (2. Kor. 5:10). Tuona päivänä mies ei vastaa vaimonsa käytöksestä eikä vaimo miehensä. Kumpikin osapuoli vastaa suoraan Herralle omasta roolistaan kodissaan.

Isän roolit

Viimeisimmässä kirjeessäni osoitin, että isä on pääasiallinen ”kodintekijä”. Ellei isä ota paikkaansa, hyväksy vastuutaan ja seiso Jumalan hänelle tarkoittamassa paikassa talouden päänä, Jumalan ohjelma kotia varten ei voi toimia. Jos isä ei tarjoa oikeanlaista johtajuutta kodissa, koti vajoaa epäjärjestykseen.

Suhteessaan kirkkoon Kristuksella on kolme tärkeää tehtävää, jotka Hän on saanut Isä Jumalalta. Hän on Pappi, Profeetta ja Kuningas (tai Hallitsija). Jokaisessa kodissa isä on vastaavassa rinnastettavassa suhteessa perheeseensä. Isällä on olemassa kolme päätehtävää, jumalallista valtuutusta, joista hän ei voi koskaan luopua Jumalan näkökulmasta. Jumala on kutsunut jokaisen isän olemaan pappi, profeetta ja kuningas kaikissa suhteissaan kodissaan.

Pappina hän esittelee perheensä Jumalalle. Profeettana hän tekee päinvastoin – esittelee Jumalan perheelleen. Kuninkaana hän hallitsee perhettään Jumalan puolesta.

Pappina isä on kutsuttu tulemaan väliin perheensä puolesta, tuoden heidän tarpeensa rukouksessa Jumalalle ja vaalien Jumalan suojelusta ja siunausta heille. Hän ei voi tehdä tätä ilman *uskoa*. Eikä isän vähäisin vastuu suinkaan ole *uskon harjoittaminen* perheensä puolesta.

Vanhassa Testamentissa se on määrätty pääsiäisen vietossa. Jokaisessa perheessä oli isän vastuulla teurastaa uhrilamma ja pirstottaa sen veri oven pystypuihin kodissaan (Exodus 12:3-7). Tämän uskonteon ja kuuliaisuuden kautta hän saavutti Jumalan suojauksen koko perheelle.

Uudessa Testamentissa sama periaate on kuvattu dramaattisesti Markuksen evankeliumissa 9:20-27, jossa pahan hengen vallassa olevan pojan isä tulee Jeesuksen luokse. Etsiessään apua pojalleen hän sanoo Jeesukselle: ”Jos voit tehdä mitään meidän puolestamme, ole myötätuntoinen meitä kohtaan ja auta.” Jeesus vastaa välittömästi palauttaen pojan vastuun isälle ja sanoo: ”Jos voit, kaikki on mahdollista hänelle, joka uskoo.” Lapsen vapautus oli kiinni isän uskosta. Isällä on sekä oikeus ja velvollisuus uskoa lapsensa puolesta.

Ihmiset tuovat melko usein pieniä lapsia luokseni vapautusta varten, mutta minä olen oppinut kysymään heiltä: ”Oletteko lapsen vanhemmat?” Joskus kyseessä onkin täti tai hyvää tahtova naapuri. Aivan liian usein vanhemmat – ja erityisesti isä – on kadoksissa. En löydä perusteluita kirjoituksista tehdäkseeni vapautusta lapselle kuin toisen tai molempien vanhempien uskon kautta.

Eräs ihmisryhmä, joka tuskin koskaan tulee luokseni etsimään apua lapselleen, on isät. Meidän koko toimintamalli on epäjärjestyksessä ja me ihmettelemme, miksi Jumala ei siunaa sitä. Tehdessään palvelustyötä lapselle yksikään saarnaaja ei voi ottaa isän paikkaa.

Toinen Jumalan isälle antama tehtävä on profeetta – hän esittelee Jumalan perheelleen. Isä tekee sen joko tietoisesti tai tiedostamattaan – olkoon se sitten hyvä tai huono esitys. Kaikki ihmiset jotka tekevät konsultointityötä tai työskentelevät lasten parissa tulevat nopeasti johtopäätökseen totuudesta, että kaikki lapset muodostavat perusajatuksensa Jumalasta yhdestä lähteestä – isältään. Onko sitten mikään ihme, että niin vähän nuorisostamme haluaa olla vain vähän jos lainkaan Jumalan kanssa tekemisissä.

Kolmas isän tehtävä perheessään on olla kuningas. Kuninkaana isältä vaaditaan toimintaa perheen hallitsijana Jumalan puolesta. Kuvatessaan kirkon mahdollista johtajaa Paavali kertoo, että ”hänen on hallittava perhettä hyvin” (1. Tim. 3:4). Sana *hallita* ilmaisee hallinnollisen vallan käyttöä. On olemassa suora suhde kodin johtajuuden ja kirkon johtajuuden välillä. Koti on jokaisen miehen elämän ja palvelustyön todiste.

Otetaan esiin yksi yksinkertainen objektiivinen totuus: jos uskontomme ei toimi kotona, se ei toimi - piste! Taivaan nimessä jätetään tuomatta maailmaan sellaista, mikä ei toimi kotona! Maailmassa on jo riittävästi taistelua ja epäharmoniaa. Sitä ei tarvita lisää!

Amerikkalaisen kodin traaginen epäonnistuminen on kapinallinen mies. Jotkut miehet kokevat, että sana kapinallinen on liian vahva sana – lähes loukkaava. Minä käytän sitä kuitenkin harkitusti. Kapinallinen on henkilö, joka kapinoi. Ja suurin osa amerikkalaisista miehistä on kapinoinut kolmella päävastuualueellaan – aviomiehinä, isänä ja hengellisenä johtajana. Se on johtanut matriarkaaliseen yhteiskuntaan, jota hallitsevat naiset.

Antakaa kun kysyn teiltä: kuka, jos kukaan, tavallisesti rukoilee lasten kanssa nukkumaan mentäessä? Kuka valmistelee heidät sunnuntaikouluun (pyhäkouluun)? Kuka lukee heille Raamatun kertomuksia? Kuka rukoilee, kun he ovat sairaita? Suurimmassa osassa tapauksista kyseessä on äiti. Äidin on toki osallistuttava lapsen hengelliseen kasvatukseen, mutta juuri isä on se, jonka Jumala on kutsunut aloitteen tekijäksi ja hengellisen elämän johtajaksi perheessä.

Kun lapsi epäonnistuu, meillä on tapana syyttää kirkkoa...yhteiskuntaa...kouluja – kaikkia muita tahoja lukuun ottamatta sitä, jolle syytökset pääosin kuuluisivat – ja se on isä. Suuri osa pojista ajattelee, että kirkko ja Jumalan asiat ovat ”nössöjä”, koska he näkevät vain äitinsä niihin osallistumassa. Pikku-

Johan kasvaa kertoen itselleen, että ”minä tahdon olla niin kuin isä.” Ollessaan kuin isä, hän päättää jättää Jumalan asiat ”heikommalle astialle” (1. Piet. 3:7).

Myöhemmin, kun pikku-Johan sitten epäonnistuu elämässään – kun hänestä tulee hylkiö tai rikollinen – kyseessä ei ole Johan, joka on epäonnistunut vaan hänen isänsä. Olen tullut johtopäätökseen, ettei ole olemassa nuorisorikollisia vaan ainoastaan aikuisia rikollisia. Kyseessä eivät olekaan lapset, jotka ovat hylkiöitä vaan heidän vanhempansa – ja pääosin heidän isänsä.

Ystäväni, anna kun kysyn sinulta: kuinka sinä arvioisit itseäsi aviomiehenä ja isänä? Sinä saatat saavuttaa menestystä yritysmaailmassa tai saavuttaa kuuluisuutta klubissasi – sinusta voi jopa tulla pankinjohtaja tai saatat päästä golf-tulokseen, joka hämmästyttää ystäviäsi – mutta jos epäonnistut aviomiehenä ja isänä, silloin Jumalan silmissä olet epäonnistuja.

”Mutta minä tahdon, että te tiedätte sen, että Kristus on jokaisen miehen pää ja että mies on vaimon pää ja että Jumala on Kristuksen pää” (1. Kor. 11:3).

”Sentähden minä teen teille tiettäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: ”Jeesus olkoon kirottu”, ja ettei kukaan voi sanoa: ”Jeesus olkoon Herra”, paitsi Pyhässä Hengessä” (1. Kor. 12:3)

”Mutta kullekin annetaan Hengen ilmoitus yhteiseksi hyödyksi. Niinpä saa Hengen kautta toinen viisauden sanat, toinen tiedon sanat saman Hengen vaikutuksesta; toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen taas terveeksitekemisen lahjat siinä yhdessä Hengessä; toinen lahjan tehdä voimallisia tekoja; toinen profetoimisen lahjan, toinen lahjan arvostella henkiä; toinen eri kielillä puhumisen lahjan, toinen taas lahjan selittää kieliä” (1. Kor. 12:7-10).

”Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen. Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi” (1. Kor. 13:1-2).

”Veljet, minä johdatan teidät tuntemaan sen evankeliumin, jonka minä teille julistin, jonka te myöskin olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte ja jonka kautta te myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni semmoisena, kuin minä sen teille julistin, ellette turhaan ole uskoneet” (1. Kor. 15:1-2).

”Sillä minä annoin teille ennen kaikkea tiedoksi sen, minkä itse olin saanut: että Kristus on kuollut meidän syntiemme tähden, kirjoitusten mukaan, ja että hänet haudattiin ja että hän nousi kuolleista kolmantena päivänä, kirjoitusten mukaan” (1. Kor. 15:3-4).

”Sillä niinkuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa; mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat hänen tulemuksessaan; sitten tulee loppu, kun hän antaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun, kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman. Sillä hänen pitää hallitseman ”siihen asti, kunnes hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle”. Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema” (1. Kor. 15:22-26).

”Sillä: ”kaikki hän on alistanut hänen jalkojensa alle”. Mutta kun hän sanoo: ”kaikki on alistettu”, niin ei tietenkään ole alistettu se, joka on alistanut kaiken hänen allensa. Ja kun kaikki on alistettu Pojan valtaan, silloin itse Poikakin alistetaan sen valtaan, joka on alistanut hänen valtaansa kaiken, että Jumala olisi kaikki kaikissa” (1. Kor. 15:27-28).

”Jos minä ihmisten tavoin olen taistellut petojen kanssa Efesossa, mitä hyötyä minulle siitä on? Jos kuolleet eivät heräjä, niin: ”syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme”” (1. Kor. 15:32).